

У НОВОМЕ САДУ У УТОРАК 31. АВГУСТА 1893.

ГОД. XVIII.

БРОЈ 8.

ПОЗОРИШТЕ.

УРЕЂУЈЕ А. ХАЦИЋ.

Излази за време бављења позоришне дружине у Н. Саду свака представа, иначе сваког месеца по један пут, на по табака. — Стоји за Нови Сад 40, а на страну 60 новч. месечно. —

ГЛАВНА СКУПШТИНА „ДРУШТВА ЗА СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ“

31. јула (12. августа) 1893.

ИЗВЕШТАЈ УПРАВНОГА ОДБОРА „ДРУШТВА ЗА СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ“ О СВОМЕ ГОДИШЊЕМ РАДУ.

Славна скупштино! Част нам је овим поднети славној скупштини извештај о радњи управнога одбора по укупном стању српског народног позоришта од лајске главне скупштине друштвене до овогодишње, т. ј. од 18. (30.) јула 1892. до 31. јула (12. августа) 1893.

За чланове овога друштва уписали су се и примљени су од прошле скупштине до сад ови родољуби и корпорације:

I. Са уплатом целе чланарине од 50 фор.: 1.) Др. Ђорђе Живковић, општински лечник у Инђији; 2.) Др. Лаза Секулић-Омладински, срп. нар. цркв. II. тајник у Карловцима; 3.) Велизар Боборон, председник срп. цркв. певачког друштва у Шаичеву; 4.) Никола Ј. Поповић, поседник у Митровици; 5.) Ђорђе Петровић, апотекар у Митровици; 6.) Сима Петровић, трговац у Митровици;

II. Са уплатом од 25 фор. и обvezом на исплату остатка чланарине: 7.) Петар Бојкић, књиговођа у Митровици;

III. Са уплатом од 20 фор. и обvezом на исплату остатка чланарине: 8.) Јован С. Мијић, трговац и 9.) Мита Радосављевић, трговац, обожијца из Митровице;

IV. Са уплатом од 15 фор., и обvezом на исплату остатка чланарине: 10.) Др. Александар Рокнић, адвокат; 11.) Маша Панаотовић, трговац, и 12.) Петар Стејић, трговац, сва тројица из Митровице;

V. Са уплатом од 10 фор. и обvezом на исплату остатка чланарине у годишњим рата- ма: 13.) Глиша Ст. Петровић, трговац у Земуну; 14.) Ђорђе Сретковић, адвокат у Ми- тровици;

VI. Са уплатом прописане чланарине од 100 фор. за корпорације: 15.) Управна политична општина у Грабовцима, у Срему; 16.) Управна пол. општина у Добринцима, у Срему; 17.) Српско есконтно деоничарско друштво у Митровици; 18.) Митровачка штедионица;

VII. Са уплатом од 50 фор. и обvezом на остатак: 19.) Српско дилетантско позоришно друштво у Земуну; — и

VIII. Са уплатом од 40 ф. и обvezом на исплату остатка од 6 ф. у три годишње рате: 20.) Српска певачка дружина у Сомбору.

Осим тога приложно је г. Паја пл. Јеремић из В. Кикнде по ново 100 ф. у име чланарине, тако, да сад његова уплаћена чланарина износи 200 фор.

Српском народном позоришту учињени су и ове године разни завештаји, легати и прилози, између којих спомињемо:

1. Исплаћен је легат пок. Јосифа Богдановића из Руме, што је године 1874. завештан срп. нар. позоришту у износу од 25 фор., заједно са трогодишњом каматом од 6 ф., у свему 31 ф.

2. Исплаћен је остатак легата пок. Ђуре Ненадовића из Титела у износу од 500 фор. заједно са каматом. Тај легат износно је првобитно 1000 фор., па је од наследника у две рате исплаћен.

3. Пок. Александар Трифунац Батфанијски, становник гиладски, који је ове године преми- нуо, завештао је срп. нар. позоришту 200 ф., коју ће своту исплатити наследник покојников, др. Милош Ђорђевић, адвокат у В. Бечкереку.

4. Честита штедионица у Вуковару, која већ више година од свога чистог прихода даје

прилоге на срп. нар. позориште, послала је и ове године опет прилог од 30 фор. На том прилогу изјављена је честитој управи штедпоничкој зајачита захвалност.

5. Г. Лука Ј. Јовановић, бројавши надчиновник у Подвињу код Бруда, послало је и заову годину прилог од 4 фор. за своју жену Персију Јовановићку, која већ више од 20 година по толику своту прилаже на овај народни завод.

У погледу прилога, који су даље стигли на лађски позив ради припомоћи розоришту, част нам је у допуну лађском извештају још ово јавити:

Родољубиви Панчевци послали су од обећаних прилога својих другу годишњу рату у износу од 1192 фор. 50 н., и то за год. 1892/3.

И новосадски се родољуби одазвали на позив, да годишње а кроз 5 година прилажу на издржавање позоришта. На ту цел до сад исплаћени прилози из Новог Сада износе у свему 2176 ф. Годишњи износ обећаних прилога пак чини за сад 1160 фор. Скупљени и исплаћени прилози панчевачки и новосадски уложени су у овдашњи централни кредитни завод на пршлод. Одбор за скупљање прилога у Н. Саду умовојен је, да скupи прилоге накнадно још и од оних родољуба новосадских, који још нису позвани на прилагanje.

Било је наде, да ће и остale веће српске општине, угледајући се на Панчево и Нови Сад, пропонути око купљења прилога годишњих ради осигурања опстанка народном позоришту. Али се та нада није остварила, јер позив на прилагanje није нашао жељеног одзива, бар не у оној мери, како се очекивало. Но ми држимо, да ће се многе наше општине накнадно сетити овог народног просветног завода и осигурати му опстанак.

Наводимо овде поименце још оне општине и друштва, што су после прошлогодишњег извештаја дали прилоге на подржање и осигурање позоришта, и то: 1.) Српско црквено певачко друштво у Вршцу 200 фор.; 2.) Срп. црквена општина у Вршцу 100 фор.; 3.) Српска црквена општина у Сентомаршу 100 фор.; 4.) Прва задруга за помагање и штедњу у Јргу 20 фор. 5.) Срп. црквена општина темицварско-фабричка 20 фор.; 6.) Срп. црквена општина у Сенти 20 фор.; 7.) Срп. црквена општина у Белој

Цркви 20 ф.; 8.) Срп. цркв. општина у Сент-Андреји 15 ф.; 9.) Српска женска задруга и срп. певачка дружина у Суботици од приређене заједничке беседе 200 ф.; 10.) Српска женска задруга у Белој Цркви скupила и послала 55 ф. 30 н.; 11.) Српска читаоница у Старом Бечеју 5 фор.; 12.) Из ковчежића румске штедионице 4 фор. 56 н. На свима тим прилозима изјављена је прилагачима јавна захвалност.

На основу одлуке кр. судбеног стола у Суботици од 22. јуна о. г. бр. ^{15 132.}
_{р. 1893.} предана је оставина пок. докротворке Јулјане Ковачићке рођ. Смиљанове из Мола дотичним наследницима у смислу њеног тестамента од 16. (28.) маја 1883. По тој судској одлуци наређено је, да се непокретности покојничине у грунт. зап. бр. 921. парц. бр. 8877. општине Сенте (у износу 55 кат. јутара ораће земље) препишу с правом властитости на српско народно позориште, но с тим ограничењем, да право доживотног ужитка на исте припада Јоци Ковачићу, мужу покојничином у Молу. Како ова судска одлука, тако и тестаменат пок. Јулјане Ковачићке рођ. Смиљанове, стављени су благајну позоришну на чување.

Познато је славној скupštini из лађског извештаја, да је продат виноград у Бороку, који је био филоксером опустошен. Тај виноград завештао је пок. добротвор Гавра Јанковић из Арада овоме друштву, а ужива га је нећак завештачев Ђорђе Лукић у Араду. Виноград тај купио је на јавној дражби Јосиф Домањи из Арада за 2820 фор., коју је своту овоме друштву и исплатио. Од тога је исплаћено 1000 фор. дуга, што је био укњижен у корист арадске српске црквене општине на кући пок. Гавре Јанковића, која је завештана такођер позоришту и коју доживотно ужива Ђ. Лукић. Укњижба тога дуга забрисана је са поменуте куће. Остатак куповине од проданог винограда у износу од 1820 фор. припао је овоме друштву, пошто је г. Ђорђе Лукић уступио позоришту своје право на доживотно уживање прихода од те своте. Благајница друштвена упућена је, да тај новац води засебно као фонд пок. Гавре Јанковића, од кога се само приход може трошити на позоришне цели.

По рачуну главне благајне износи стање фонда поборишног 31. декембра 1892.: 42.675 ф. 46 н. Стапање фонда било је 34.772 ф. 14 н. кра-

јем године 1891., те се према томе показује прираштај са 7.903 ф. 32 н. У том активном стању од 31. дек. 1892. садржан је и пензиони глумачки фонд, који износи 791 ф. 68 н.

Српска народна позоришна дружина давала је од 22. маја 1892. до 22. јуна 1893. у овим местима представе, и то: у Ст. Бечеју, у Турском Бечеју, у Меленцима, у В. Кикинди, у Срп. Вел. Сент-Миклуши, у Земуну, у Шанчеву, Ковину и Митровици. Сада се налази у Руми. — Приход од позоришних представа у тих 9 места а кроз 13 месеца износио је 28.480 фор. 07 н., а расход 28.431 ф. 75 н. Према томе било је сувишка 48 ф. 32 н. Сувишка је било: у Т. Бечеју 31 ф. 40 н., у Меленцима 188 ф. 99 н., у В. Кикинди 194 ф. 63 $\frac{2}{3}$ н., у Шанчеву 450 ф. 55 н. и у Митровци 293 ф. 27 н. — а дефицит: у Ст. Бечеју 619 ф. 04 н., у Срп. В. С. Миклуши 52 ф. 95 н., у Земуну 349 ф. 39 н. и у Ковину 89 ф. 14 н. — Позоришна дружина имала је за ових 13 месеца ванредно повољан приход.

Друштво ово поздравило је две значајне културне светковине народне, и то: прославу откривања споменика Гундулчићева у Дубровнику, и 400-годишњицу ободске штампарске на Цетињу. На обе светковине послане су бројавне честитке и поздрави.

Приликом смрти Тоше Јовановића, редитеља и глумца кр. срп. нар. позоришта у Београду, изјављено је 8. фебруара о. г. жени му Јулки саучешће у тузи за уокојеним врсним уметником.

Друштво ово изгубило је напрасном смрћу 25. декембра 1892. једног врло угледаног члана свога, и то Јована Бошковића, кр. срп. министра просвете у Београду, који је више година био члан управнога одбора и позоришног одсека. Бошковић је стекао великих заслуга на пољу наше књижевности и око унапређења позоришта, те је управни одбор ставио у записник тугу за велезаштним уокојником и одао почаст успомени покојнику у склопом: „Слава Јовану Бошковићу!“

И у течају ове године давана је неким певачким и дилетантским позоришним друштвима, нарочито у Босни и Херцеговини, дозвола, да могу приказивати неке позоришне комаде, као: „Школски надзорник“, „Краљева сеја“, „Честитам“, „Шаран“ итд.

Писцима позоришних дела поздавање су тантијеме од 5%, које им припадају од прихода њихових оригиналних комада, који су на нашој позорници приказивани.

Пошто је гардероба наше позоришне дружине у доста лошем и худом стању, то је управни одбор одлучио, да се својски постара за поправку и обнову гардеробе. Према томе стављена је за обнову гардеробе у идућој години свота од 500 ф. у прорачун позоришни. На ту цел мораће се од сада све веће своте одређивати, пошто је крајња потреба настала, да добијемо већ једном ваљану гардеробу, без које се не могу представе давати.

И плата неких чланова наше позоришне дружине доста је малена и јадна, па је и ту наступила крајња потреба, да им се плата повећи. Осим тога заслужили су повишицу плате и неки бољи и вреднији глумци наши, који годинама служе на најпојуздорнију уз врло скромну награду, па се бојати, да ће нас напустити, ако им се плата не повиси. За повишицу плате позоришној дружини предложена је у прорачун за идућу годину свота од 1320 фор., коју ће славна скупштина према доказаној преоку потреби по свој прилици одобрити.

Чланови позоришне дружине обратили су се на управни одбор с молбом, да им се одобре ферије од месец дана. Но управни одбор, проучивши свестрано стање овога друштва и узвеши у расуђење све садашње прилике, није могао одобрити ту молбу ипти је препоручити славној скупштини на уважење, и то из ових главних разлога: 1.) што је позоришна дружина не давно већ имала ферије, и то год. 1891; 2) што је и прошле 1892. год. у име одмора одређено било сваком члану позоришне дружине по 5 ф. за време бављења у Меленцима; 3.) што је у овај мах наступила неопходна потреба, да се ради повишице плате дружини мора одобрити свота од 1320 фор.; и 4.) што је такође настала крајња нужда, да се обнови гардероба позоришна, за коју се за сад тражи 500 ф. Већ би се за ове две преке потребе морало из фонда позоришног узети 1820 ф., а колико би тек та свота нарасла, кад би се одобрите и ферије, које на месец дана стају 1400 фор. Из тих разлога, а и што би се фонд позоришни сувише оптеретио и окрњио, није управни одбор одобрио тражене ферије. Можда ће се те ферије идуће године, кад не буде овако ванредних и прецизних издатака, лакше моћи одобрити. Управни одбор у погледу одмора глу-

прилоге на срп. нар. позориште, послала је и ове године опет прилог од 30 фор. На том прилогу изјављена је честитој управи штедионичкој најрочита захвалност.

5. Г. Лука Ј. Јовановић, бројавни надчлновник у Подвињу код Брода, послала је и за ову годину прилог од 4 фор. за своју жену Персиду Јовановићку, која већ више од 20 година по толику своту прилаже на овај народни завод.

У погледу прилога, који су даље стигли на лајски позив ради припомоћи розоришту, част нам је у допуну лајском извештају још ово јавити:

Родољубиви Шанчевци послали су од обећаних прилога својих другу годишњу рату у позносу од 1192 фор. 50 н., и то за год. 1892/3.

И новосадски се родољуби одавали на позив, да годишње а кроз је година прилажу на издржавање позоришта. На ту цел до сад исплаћени прилози из Новог Сада позносе у свему 2176 ф. Годишњи познос обећаних прилога пак чини за сад 1160 фор. Скупљени и исплаћени прилози шанчевачки и новосадски уложени су у овдашњи централни кредитни завод на пршилод. Одбор за скупљање прилога у Н. Саду умољен је, да скupи прилоге накнадно још и од оних родољуба новосадских, који још нису позвани на прилагanje.

Било је наде, да ће и остale веће српске општине, угледајући се на Шанчево и Нови Сад, пропонути око купљења прилога годишњих ради ослтурања опстанка народном позоришту. Али се та нада није остварила, јер позив на прилагanje није нашао жељеног одзива, бар не у оној мери, како се очекивало. Но ми држимо, да ће се многе наше општине накнадно сетити овог народног просветног завода и осигурати му опстанак.

Наводимо овде поименце још оне општине и друштва, што су после прошлогодишњег извештаја дали прилоге на издржање и осигурање позоришта, и то: 1.) Српско црквено певачко друштво у Вршцу 200 фор.; 2.) Срп. црквена општина у Вршцу 100 фор.; 3.) Српска црквена општина у Сентомашу 100 фор.; 4.) Прва задруга за помагање и штедњу у Јригу 20 фор. 5.) Срп. црквена општина темишварско-фабричка 20 фор.; 6.) Срп. црквена општина у Сенти 20 фор.; 7.) Срп. црквена општина у Белој

Цркви 20 ф.; 8.) Срп. цркв. општина у Сент-Андреји 15 ф.; 9.) Српска женска задруга и срп. певачка дружина у Суботици од приређене заједничке беседе 200 ф.; 10.) Српска женска задруга у Белој Цркви скupила и послала 55 ф. 30 н.; 11.) Српска читаоница у Старом Бечеју 5 фор.; 12.) Из ковчежића румске штедионице 4 фор. 56 н. На свима тим прилозима изјављена је прилагачима јавна захвалност.

На основу одлуке кр. судбеног стола у Суботици од 22. јуна о. г. бр. ^{15 132.} _{р. 1893.} предана је оставина пок. докртврке Јулпјане Ковачићке рођ. Смиљанове из Мола дотичним наследницима у смислу њеног тестамента од 16. (28.) маја 1883. По тој судској одлуци наређено је, да се не-покретности покојничине у грунт. зап. бр. 921. парц. бр. 8877. општине Сенте (у позносу 55 кат. јутара орађе земље) прешишу с правом властитости на српско народно позориште, но с тим ограничењем, да право доживотног ужитка на исте припада Јоци Ковачићку, мужу покојничином у Молу. Како ова судска одлука, тако и тестаменат пок. Јулпјане Ковачићке рођ. Смиљанове, стављени су благајну позоришну на чување.

Познато је славној скupштини из лајског извештаја, да је продат виноград у Ђороку, који је био филоксером опустошен. Тај виноград завештао је пок. добротвор Гавра Јанковић из Арада овоме друштву, а уживао га је нећак завештачев Ђорђе Лукић у Араду. Виноград тај купио је на јавној дражби Јосиф Домањи из Арада за 2820 фор., коју је своту овоме друштву и исплатио. Од тога је исплаћено 1000 фор. дуга, што је био укњижен у корист арадске српске црквене општине на кући пок. Гавре Јанковића, која је завештана такођер позоришту и коју доживотно ужива Ђ. Лукић. Укњижба тога дуга забрисана је са поменуте куће. Остатак куповине од проданог винограда у позносу од 1820 фор. припао је овоме друштву, пошто је г. Ђорђе Лукић уступио позоришту своје право на доживотно уживање прихода од те своте. Благајница друштвена упућена је, да тај новац води засебно као фонд пок. Гавре Јанковића, од кога се само приход може трошити на позоришне цели.

По рачуну главне благајне износи стање фонда поборишног 31. декембра 1892.: 42.675 ф. 46 н. Стане фонда било је 34.772 ф. 14 н. кра-

јем године 1891., те се према томе показује прираштај са 7.903 ф. 32 н. У том активном стању од 31. дек. 1892. садржан је и пензиони глумачки фонд, који износи 791 ф. 68 н.

Српска народна позоришна дружина давала је од 22. маја 1892. до 22. јуна 1893. у овим местима представе, и то: у Ст. Бечеју, у Турском Бечеју, у Меленцима, у В. Кикинди, у Срп. Вел. Сент-Миклуши, у Земуну, у Панчеву, Ковину и Митровици. Сада се налази у Руми. — Приход од позоришних представа у тих 9 места а кроз 13 месеца износно је 28.480 фор. 07 н., а расход 28.431 ф. 75 н. Према томе било је сувишак 48 ф. 32 н. Сувишак је било: у Т. Бечеју 31 ф. 40 н., у Меленцима 188 ф. 99 н., у В. Кикинди 194 ф. 63 $\frac{2}{3}$ н., у Панчеву 450 ф. 55 н. и у Митровици 293 ф. 27 н. — а дефицит: у Ст. Бечеју 619 ф. 04 н., у Срп. В. С. Миклуши 52 ф. 95 н., у Земуну 349 ф. 39 н. и у Ковину 89 ф. 14 н. — Позоришна дружина имала је за ових 13 месеца ванредно повољан приход.

Друштво ово поздравило је две значајне културне светковине народне, и то: прославу откривања споменика Гундулђева у Дубровнику, и 400-годишњицу ободске штампарске на Цетињу. На обе светковине послане су бројавне честитке и поздрави.

Приликом смрти Тоше Јовановића, редитеља и глумца кр. срп. нар. позоришта у Београду, изјављено је 8. фебруара о. г. жени му Јулки саучешће у тузи за уокојеним врсним уметником.

Друштво ово изгубило је напрасном смрћу 25. декембра 1892. једног врло угледаног члана свога, и то Јована Бошковића, кр. срп. министра просвете у Београду, који је више година био члан управнога одбора и позоришног одсека. Бошковић је стекао великих заслуга на пољу наше књижевности и око унапређења позоришта, те је управни одбор ставио у записник тугу за велезаслужним уокојником и одао почаст усноменију уокојникој ускликом: „Слава Јовану Бошковићу!“

И у течају ове године давана је неким певачким и дилетантским позоришним друштвима, нарочито у Босни и Херцеговини, дозвола, да могу приказивати неке позоришне комаде, као: „Школски надзорник“, „Краљева сеја“, „Честитам“, „Шаран“ итд.

Писцима позоришних дела издаване су тантијеме од 5%, које им припадају од прихода њихових оригиналних комада, који су на нашој позорници приказивани.

Пошто је гардероба наше позоришне дружине у доста лошем и худом стању, то је управни одбор одлучио, да се својски постара за поправку и обнову гардеробе. Према томе стављена је за обнову гардеробе у идућој години свота од 500 ф. у прорачун позоришни. На ту цел мораће се од сада све веће своте одређивати, пошто је крајња потреба настала, да добијемо већ једном ваљану гардеробу, без које се не могу представе давати.

И плата неких чланова наше позоришне дружине доста је малена и јадна, па је и ту наступила крајња потреба, да им се плата повиси. Осим тога заслужили су повишуцу плате и неки бољи и вреднији глумци наши, који годинама служе на нашеј позорници уз врло скромну награду, па се бојати, да ће нас напустити, ако им се плата не повиси. За повишуцу плате позоришној дружини предложена је у прорачун за идућу годину свота од 1320 фор., коју ће славна скупштина према доказаној преоку потреби по свој прилици одобрити.

Чланови позоришне дружине обратили су се на управни одбор с молбом, да им се одobre ферије од месец дана. Но управни одбор, проучивши свестрано стање овога друштва и узвиши у расуђење све садашње прилике, није могао одобрити ту молбу ипти је препоручити славној скупштини на уважење, и то из ових главних разлога: 1.) што је позоришна дружина не давно већ имала ферије, и то год. 1891; 2) што је и прошле 1892. год. у име одмора одређено било сваком члану позоришне дружине по 5 ф. за време бављења у Меленцима; 3.) што је у овај мах наступила неопходна потреба, да се ради повишуце плате дружини мора одобрити свота од 1320 фор.; и 4.) што је такођер настала крајња нужда, да се обнови гардероба позоришна, за коју се за сад тражи 500 ф. Већ би се за ове две преке потребе морало из фонда позоришног узети 1820 ф., а колико би тек та свота нарасла, кад би се одобрите и ферије, које на месец дана стају 1400 фор. Из тих разлога, а и што би се фонд позоришни сувеше оптерети и окрњио, није управни одбор одобрио тражене ферије. Можда ће се те ферије идуће године, кад не буде овако ванредних и прешних издатака, лакше моћи одобрити. Управни одбор у погледу одмора глу-

маца остаје даље при својој пређашњој одлуци, по којој управни одбор и управитељ према доказаној потреби могу давати допуст појединим члановима позоришне дружине на измене, али да представе уштуба не трпе.

У погледу понуде браће Стапића из Темишвара, да за своту од 300 фор. откупе легат покојног деде им Ђорђа Вукова, — подноси се славној скупштини засебан извештај, с предлогом, да се та понуда одобри.

Славној скупштини подноси се засебан предлог, да се по ново расписане стечај за управитеља позоришне дружине и да се повери управном одбору, да избор обави.

Благајница друштвене сконтрована је више пута и нађена у реду.

Управни одбор претресао је и решено још и многе друге предмете, који у његов делокруг спадају.

Молимо славну скупштину, да овај извештај изволи на знање узети и одобрити.

ИСТИКИ.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

(Рачунски извештај о примању и издавању спреке народне позоришне дружине у Панчеву од 5. јануара до 25. марта 1893.)

Приход:

„Задужбина цара Лазара“, (ван прет.)	212.70
„Александра“, (у претплати)	22.82
„Не ће варошанку“, (у претплати)	43.45
„Сабља Краљевића Марка“ и „Милош у Латинима“, (ван претплате)	96.93
„Мехурићи“ (у претплати)	36.42
„Немања“, (ван претплате)	312.63
„Диран и Диран“, (у претплати)	52.30
„Челик-човек“, (у претплати)	43.98
„Библиотекар“, (у претплати)	55.10
„Краљевић Марко и Арапин“, (ван прет.)	280.70
„Лионски улак“, (у претплати)	52.90
„Три жене у један мах“ и „Доктор Робин“, (у претплати)	24.90
„Златан паук“, (у претплати)	45.20
„Границари“, (ван претплате)	126.60
„Гроф Монте Христо“, (у претплати)	95.08
„Милош Обилић“, (ван претплате)	108.68
„Рат у мирно доба“, (у претплати)	50.50
„Досадан свет“, (у претплати)	51.85
„Марија кћи пуковније“, (у претплати)	105.05
„Сеоска лола“, (ван претплате)	202.92
„Вечити закон“, (у претплати)	52.—
„Шокица“, (у претплати)	93.30
„Циганин“, (ван претплате)	135.70
„Федора“, (у претплати)	46.30
„Краљ Лир“, (у претплати)	38.30
„Јабука“, (у претплати)	121.60
„Распикућа“, (ван претплате)	150.67
„Дојчин Петар“ и „Љубавно писмо“, (у претплати)	32.52
„Радничка побуна“ (Дескашев као гост) (у претплати)	160.40
„Еј људи, што се не жените“, (у прет.)	29.60
„Јабука“, (по други пут) (у претплати)	116.20
„Немања“, (по други пут) (у претплати)	138.62
„Задужбина цара Лазара“, (по други пут) (у претплати)	94.20
„Завађена браћа“, (у претплати)	57.—

„Стара бака и његов син хусар“, (ван претплате)	86.90
„Риђокоса“, (Теодосијевића као гост) (у претплати)	110.82
„Господар од ковнице“, (Нигринова као гост) (у претплати)	166.42
„Христофор Колумб“, (корисница) (ван претплате)	303.50
„Фауст“, (Нигринова као гост) (ван прет.)	202.10
Прва претплата на 12 представа	1660.—
Друга претплата на 12 представа	1118.60
Свега	6935.46

Расход:

Дневни трошкови око 39 представа, по гласу дотичних извештаја	1208.—
Путни трошкови и дневнице члановима од Земуна до Панчева	398.12
Огрев за дворану и позорницу, осветљење гардеробе и свеће за маскирање чланова, и други ситни издатци	238.71
Месни ситни трошкови	275.55
Плата члановима позоришне дружине од 5. јануара до 25. марта	3810.96
Награде гостима, и то:	
Ст. Дескашеву	35. ф.
З. Теодосијевићи	30. ф.
Вели Нигриновој	60. ф.
А. Николићу	60. ф. 185.—
Корисница издата на поделу	303.50
Исплаћени 15 рачуна: гвожђара, дрвара, штампара, материјалиста, итд.	313.07
	6484.91
Преостаје сувишак као изравнање	450.50
	6935.46

У Панчеву, 24 марта 1893. године.

Б. Боборон, с. р.

председник

Мита Ђ. Коко, с. р. Стојко Обрадовић, с. р.,
первођа. благајник.

Рачун смо овај прогледали и у реду нашли.
Панчево, 25. марта 1893.

Одборници: Светозар Драгомировић, с. р.,
П. Б. Николић, с. р., Јован Стојинов, с. р.

Издаје управа српског народног позоришта.